

Stanisław Jamrozek. Będzie także obecny Rektor Seminarium Duchownego w Przemyślu ks. Dariusz Dziadosz. Serdecznie wszystkich zapraszamy do wspólnej modlitwy dziękczynnej. Rozpoczynamy miesiąc czerwiec. Zachęcamy wszystkich do licznego udziału w nabożeństwach ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Dziękujemy za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Na najbliższy tydzień prosimy kolejne osoby; Ewa Kurasz, Małgorzata Puchalik, Bronisława Biłas, Halina Lorenc, Dorota Winnicka, Ryszard Bogacz. Na Woli; Henryk Pozorski i Izabela Madej. Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na

remont naszych świątyń. W dniu 14 czerwca pragniemy zorganizować pielgrzymkę z naszej parafii do Sanktuarium Relikwii Drzewa Krzyża Świętego – znajdującego się na Świętym Krzyżu (tj. Łysej Górze) w Górach Świętokrzyskich, oraz Matki Bożej Bolesnej Pani Świętokrzyskiej w Kałkowie, a następnie zwiedzanie Sandomierza. Koszt pielgrzymki 80 zł. Prosimy chętne osoby, aby zapisywały się w zakrystii do 7 czerwca, wpłacając zaliczkę 40 złotych. Prosimy o szybką decyzję, ponieważ musimy dać odpowiedź na zamówiony autokar.

SANKTUARIUM KRÓLOWEJ NIEBA I ZIEMI

SYGNATURKA JAŚLISKA

www.jasliskaparafia.pl

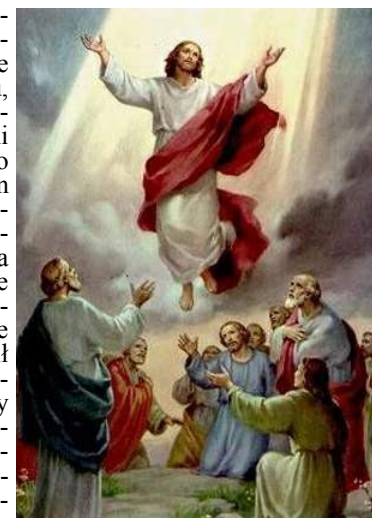
Rok VII nr 22 01. 06. 2014 r.

Wniebowstąpienie Pana...

Po swym zmartwychwstaniu Chrystus ukazywał się uczniom, zaś czterdziestego dnia na ich oczach wzniósł się do nieba z Góry Oliwnej. Określenie „Wniebowstąpienie Pańskie” pochodzi z opisu, przekazanego przez św. Łukasza w Dziejach Apostolskich (Dz 1, 9-11). Ewangelści piszą o tym fakcie niewiele. Mateusz w ogóle nie mówi o wniebowstąpieniu, Marek wspomina lakonicznie: „Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba” (Mk 16, 19). Jan wzmiankuje w formie wypowiedni. Miejscem wniebowstąpienia Jezusa była Góra Oliwna. Z tej góry, gdzie rozpoczęła się męka Chrystusa, wzięła początek także Jego chwała. Jezus polecił Apostołom, aby nie odchodzili z Jerozolimy, lecz by oczekiwali spełnienia obietnicy zesłania Ducha Świętego (por. Dz 1, 4-5). Po powrocie do Jerozolimy Apostołowie „trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego” (Dz 1, 14). Pan Jezus tajemnicą swojego Wniebowstąpienia żył na długo przed jej dokonaniem się. Przy Ostatniej Wieczerzy wprost zapowiada swoje odejście do niebieskiego Ojca. Motywuje nawet konieczność swego odejścia: Jezus, widząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich na świecie, do końca ich umiłowawszy... wiedząc, że... od Boga wyszedł i do Boga idzie (J 13, 1. 3). W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przeciw przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę po-

wtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem (J 14, 2-3). Znacnie drogę dokąd Ja idę... Jeszcze chwila, a świat nie będzie Mnie oglądał... Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przychodzę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowalibyście się, że idę do Ojca (J 14, 19. 28). Teraz idę do Tego, który Mnie posłał, a nikt z was nie pyta Mnie: „Dokąd idziesz?”. Ale ponieważ to wam powiedziałem, smutek napelniał wam serce. Jednakże mówię wam prawdę: Pozyteczne jest dla was moje odejście, bo jeżeli nie odejdę, Poczyciel nie przyjdzie do was... A jeżeli odejdę, posłę Go do was... Wyszedłem od Ojca i przyszedłem na świat; znowu opuszczam świat i idę do Ojca (J 16, 5-7. 28) Uroczystość Wniebowstąpienia pierwotny Kościół łączył z tajemnicą Zesłania Ducha Świętego na Apostołów. Historia liturgii zna tę uroczystość dopiero od IV w. O tym święcie pisze Aeterya w swoim pamiętniku z podróży do Ziemi Świętej w latach 381-384. Potwierdza je św. Augustyn (+ 430), gdy pisze: „Dzień dzisiejszy świętują na całym świecie”. Św. Leon I Wielki (+ 461) poświęca tej tajemnicy dwa kazania. Dni następujące po Wniebowstąpieniu Pańskim, przygotowują wiernych na przyjęcie Ducha Świętego. Czytania liturgiczne w tym czasie zawierają opis obietnicy zesłania Ducha Świętego, w kościołach odprawiana jest Nowenna do Ducha Świętego. Z ołtarza zabiera się figurę Chrystusa Zmartwychwstałego; pozostają natomiast paschał i krzyż z przewieszoną czerwoną stułą. Św. Mamert, biskup Vienne, kiedy ok. roku

Data	Godz.	Niedziela Wniebowstąpienia Pańskiego
Poniedziałek 02.06	7:00	Zm. Jan i Maria Kurdyła
	8:00	Zm. Józef i Helena Koperstyńscy
Wtorek 03.06	18:00	Zm. Eugeniusz Warchałowski /greg./
	7:00	Zm. Andrzej Godek
	8:00	Zm. Franciszek Świnicki
	18:00	Zm. Jan i Maria Król Zm. Eugeniusz Warchałowski /greg./
Środa 04.06	7:00	Zm. Eugeniusz Warchałowski /greg./
	8:00	Zm. Benedykt Dulski i Zofia Biłas
	18:00	Zm. Stanisław Lorenc /intencja córki/ Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej z okazji 60 rocznicy urodzin
	7:00	Zm. Eugeniusz Warchałowski /greg./
Czwartek 05.06	8:00	Zm. Maksymilian Patlewicz /intencja chrzestnych/ Zm. Stefania Majdosz
	18:00	Zm. Czesława Farbaniec
Piątek 06. 06	7:00	Zm. Eugeniusz Warchałowski /greg./
	8:00	Zm. Franciszek, Apolonia, Mikołaj Biłas, Ludwik, Franciszka, Józef, Stanisław, Mieczysław Farbaniec
/Wola/	17:00	Zm. Apolonia Biłas
	18:00	Zm. Anna Skubińska
Sobota 07. 06	7:00	Zm. Eugeniusz Warchałowski /greg./
	8:00	Zm. Antoni Mezglewski /intencja rodziny Grodzińskich/ O zdrowie, Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Jana i Marii
Niedziela 08.06	18:00	Zm. Franciszek i Władysława Marczak
	7:00	Zm. Eugeniusz Warchałowski /greg./
	8:00	Zm. Józef i Helena Farbaniec /intencja rodziny Magierowskich i Farbaniec/ Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej w 50 ślubu
	9:30	Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Franciszka i Danuty z okazji 40 rocznicy ślubu
/Wola/	11:00	Zm. Michalina Madej
	16:00	Zm. Józef w 6 rocznicę śmierci

450 nawiedziły Francję klęski żywiołowe, polecił odprawiać procesje błagalne na trzy dni przed Wniebowstąpieniem Pańskim (poniedziałek, wtorek, środa). Synod w Orleanie zatwierdził ten zwyczaj dla Francji w roku 511. Zwyczaj ten przyjął się w całym chrześcijaństwie. Właśnie, bowiem wtedy w Europie jest wiosna w całej pełni, a wiosenne burze, deszcze, posucha mogą zniszczyć cały dobytek i spowodować głód. W Polsce procesje urządzają się do krzyży przydrożnych. Stąd nazwa *Dni Krzyżowe*. Wiele o tajemnicy Wniebowstąpienia mówią następujące słowa św. Leona I Wielkiego: „Po błogosławnym zmartwychwstaniu Pana naszego Jezusa Chrystusa, którego wskrzesiła moc Boża dnia trzeciego, jako świątynię rozwaloną, dzisiaj najmiłsi, upływa dzień czterdziesty, przeznaczony najświętszym wyrokiem dla naszego pouczenia, aby widokiem zmartwychwstałego ciała umocniła się wiara nasza... Zaiste wielka i nieopisana była przyczyna szczęścia Apostołów, kiedy widzieli, jak na oczach tłumu wstępowała natura rodzaju ludzkiego ponad wszystkie stworzenia niebieskie, bijące godnością chóry aniołów, a nawet ponad zastępy archaniołów się wznosząc i dochodząc do granic Bóstwa - bowiem Syn Boży ją sobie poślubił. Dlatego wyniesienie Chrystusa jest równocześnie i naszym także wyniesieniem: co bowiem pochodzi z Głowy, spada i na ciało. Dzisiaj, bowiem nie tylko zostaliśmy umocnieni w posiadaniu nieba, lecz wzniesiliśmy się wyżej dzięki łasce Chrystusa, niż utraciliśmy przez zazdrość szatana. Jak bowiem zawzięty nieprzyjaciół zrzucił nas z posiadłości niebieskich, tak nas, jako braci swoich syn Boży społem po prawicy Ojca umieszcza”. Wniebowstąpienie jest dniem królewskiej intronizacji Chrystusa, tryumfem, jaki przygotowuje swojemu Synowi Bóg Ojciec. Stąd wiele radości w tekstach liturgicznych. Jest ono też poręczeniem powtórnego przyjścia Chrystusa: „Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba” (Dz 1, 11). Chrystus powróci dla ostatecznego tryumfu dobra: powróci, by oddać swemu Ojcu wszystko, by zgromadzić wszystkich i wszystko w Kościele. Wniebowstąpienie jest nie tylko ostatecznym i uroczystym wywyższeniem Jezusa z Nazaretu, ale również zadatkami i gwarancją wywyższenia, wyniesienia do chwały natury ludzkiej. Nasza wiara i nadzieja chrześcijańska zostają dzisiaj umocnione i utwierdzone, bowiem jesteśmy zaproszeni nie tylko do tego, by rozważać własną małość, słabość i ubóstwo, ale także ową przemianę wspanialszą aniżeli samo dzieło stworzenia, „przemianę”, której Chrystus w nas dokonuje wówczas, kiedy jesteśmy z Nim zjednoczeni dzięki łasce i sakramentom. Warto podkreślić,

że Pan Jezus wstąpił do nieba nie sam, ale wziął ze sobą wszystkie dusze świętych z otchłani. W czasie rozłąki z ciałem przed swoim zmartwychwstaniem odwiedził je w otchłani i zapowiedział im rychłe wybawienie. Dzisiaj spełnia obietnicę i triumfalnie wprowadza je do nieba. Ten dzień jest więc ważnym wydarzeniem dla całego rodzaju ludzkiego. Miejsce zbuntowanych aniołów zajmują w niebie dusze ludzkie, aby na końcu świata mogły wejść także do chwały ich uwielbione ciała.

/Red./

Poświęcenie każdej rodziny Najświętszemu Sercu Jezusowemu...

Rozpoczynając miesiąc czerwiec zapagniemy uczcić Najświętsze Serce Jezusa, które jest zawsze wyrazem miłości i dobroci Boga. O tym dobrze przekonany był wielki czciciel Najświętszego Serca Jezusowego św. Józef Sebastian Pelczar. Ten kult towarzyszył świętemu biskupowi przez całe życie. Czytając jego słowa o Najświętszym Sercu Jezusa wierzymy wszystkie nasze rodziny. W objawieniach, danych św. Małgorzacie Marii, zażądał Pan Jezus, aby nie tylko jednostki składały część i okazywały miłość Jego Sercu, ale także, by to czyniły całe rodziny, czy pojedyncze czy zbiorowe, to jest, diecezje, zakony, narody i państwa, aby wszędzie uznane było królestwo Jego Serca. (...) Jest nadto pragnieniem Najświętszego Serca Jezusowego, aby publiczną cześć odbierało i królowało w każdej rodzinie, w każdym domu; wielkim jest, bowiem znaczenie rodziny wobec Boga, Kościoła i społeczeństwa. Rodzina jest jakby żywą świątynią, w której kapłanem niejako jest ojciec,

względnie matka, z której ma się wznosić ciągle hymn uwielbienia dla Boga. Rodzina jest niejako warownią Kościoła, w której mają być złożone skarby wiary i pobożności wszystkich jej członków. Rodzina jest pierwszą szkołą życia, w której dzieci od własnych rodziców mają się uczyć prawdy i cnoty. Rodzina jest jedną z podwalin, na których wspiera się gmach społeczeństwa, a ten gmach o tyle tylko jest silny, o ile się wspiera na zdrowych podwalinach. Wiedzą o tym nieprzyjaciele Kościoła i społeczeństwa, dlatego też wyteżają swe siły, aby zniszczyć albo przynajmniej osłabić rodzinę, a przez to zniszczyć lub osłabić społeczeństwo. Wypowiedział to otwarcie jeden z wodzów tej bezbożnej walki: „Rodzina jest główną naszą zaporą, otóż tę zaporę trzeba obalić, rozerwać jej spojenia, a cegielki, z których się składa, rozrzucić” (...). Nadto wiele rodzin katolickich, polskich przedstawia smutny obraz niezgody i rozprzężenia, bo mąż, a nieraz także żona, zajmuje się wszystkim, tylko nie swoją rodziną. W tych domach wychowanie dzieci jest opłakania godne, bo rodzice nie troszczą się o zaszczepienie w dzieciach zasad wiary i cnót chrześcijańskich (...). Trafia się nawet dosyć często, że rodzice sami gorszą swe dzieci, rozprawiając przed nimi szyderczo i bez uszanowania o prawdach wiary i o obowiązkach religijnych, poniżając w ich obecności Ojca Świętego, biskupów i kapłanów, pozwalając im czytać książki i dzienniki o zgubnych dążnościach i ucząc ich pogardy religii własną obojętnością lub deptaniem przepisów Kościoła. Cóż dziwnego, że młodzież tak łatwo się psuje i nikogo słuchać nie chce, co gorsza, że wśród niej trafiają się tak haniebne występki, jak rozpusta, bijatyki, kradzieże i rozbój. Bieda społeczeństwu, jeżeli tak dalek pójdzie; trzeba, zatem stawić tamę złu i wprowadzić do wszystkich rodzin królestwo Serca Jezusowego, czyli panowanie Jego prawdy i prawa, a młodzież związać wówczas w bractwa i stowarzyszenia katolickie. Zachęca do tego z objawienia Chrystusowego św. Małgorzata Maria: „Rodziny, w których zapanuje cześć Boskiego Serca, otrzymają pomoc w utrapieniach i pociechę w przeciwnościach. Rozerwane niezgodą dostąpią łaski pokoju i pojednania; serca grzeszne nawrócą się do Boga”. Najświętsze Serce Jezusa! Tyś objawiło życzenie swoje św. Marii Małgorzacie, że chcesz panować w chrześcijańskich rodzinach. Stajemy, więc dzisiaj przed Tobą, by uznać całkowite panowanie Twoje nad naszą rodziną. Chcemy odtąd Twoim życiem żyć. Chcemy w sobie te cnoty pielęgnować, za które już tu na ziemi pokój obiecałeś, chcemy daleko od siebie odeprzeć ducha tego świata, na którego rzuciłeś przekleństwo. Panuj, więc nad naszym rozumem przez prostotę wiary,

panuj też przez swą miłość nad serami naszymi, które niech całkowicie nią zapłoną, a które w Twej żarliwej miłości utrzymywać chcemy przez częste przyjmowanie Komunii świętej. Boskie Serce Jezusa, racz przewodzić naszym spotkaniom, pobłogosław nasze duchowe i doczesne przedsięwzięcia, rozpraszać nasze troski, uświęcaj nasze pociechy i łagodź nasze cierpienia. Gdyby zaś ktoś z nas miał kiedyś nieszczęście Cię zasmucić, to przypomnij mu, o Jezu, że Twe Serce jest dobrotliwe i miłosierne dla grzeszników żalem przejętych. A gdy przyjdzie godzina rozłąki, gdy śmierć przyjdzie i okryje nas żałobą, chcemy wszyscy, tak ci, co umierają, jak ci, co na tym świecie zostają, poddać się Twym odwiecznym wyrokom. Chcemy się pocieszać tą myślą, że przyjdzie dzień, kiedy cała rodzina nasza, w niebie złączona, na zawsze sławę Twoją i Twe dobrodziejstwo wychwalać będzie. Nieśkalane Serce Maryi i chwalebny Patriarcha św. Józef niech Ci przedłożą to poświęcenie nasze, a nam je przypominają przez wszystkie dnia życia naszego. Niech żyje Serce Jezusa, naszego Króla i Ojca.

O Panie, Ty mi każesz modlić się za siebie i za innych i nie tylko prosić przelotnie, ale kolatać wytrwale do Twego Serca; a ja tymczasem mało się modłę za siebie, a mniej jeszcze za innych. Jeżeli się zaś modłę, to często nie tak, jak się Tobie podoba, bo brak mi pokory głębokiej i ufności wytrwałej. Lecz Ty, o Panie, przypinaj te dwa skrzydła do każdej mojej modlitwy. Niech ona przebija niebiosą, wznosi się aż do stolicy łaski i odbiera to, o co prosi.

/Z rozważań św. Józefa Sebastiana Pelczara/

Ogłoszenia duszpasterskie:

Dzisiaj Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. W najbliższą niedzielę Uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Dzisiaj święcenia diakonatu, a za tydzień święcenia kapłańskie. W dniach nowenny do Ducha Świętego módlmy się za tych, którzy będą przyjmować święcenia, by jak najlepiej przygotowali się do posługi kapłańskiej. Dzisiaj o godz. 15.45 pielgrzymujemy do Lipowca, tym samym odpowiadamy na orędzie fatimskie Matki Bożej. Zapraszamy wszystkich do wspólnego pielgrzymowania. Dzisiejsza składka przeznaczona jest na Seminarium Duchowne w Przemysłu. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek i piątek miesiąca. W pierwszy piątek spowiedź w Sanktuarium od godz. 17.00, na Woli od godz. 16.30, a następnie Msza św. i nabożeństwo. W poniedziałek o godz. 18:00 zbiórka ministrantów. We wtorek na Mszy św. wieczornej o godz. 18.00, dwudziestu księży wyświęconych w 2006 roku będzie dziękować Bogu i Matce Najświętszej za dar kapłaństwa. Mszy św. będzie przewodniczył ks. bp.